

Сбогомъ!

Свърши се тазъ година,
този е последенъ часъ;
ето, разпусътъ настана,
веселъ всѣки е отъ насъ!

Изъ полето пѣстроцвѣтно
вредъ се носи миризъ благъ,
тамъ ще тичае наволя, —
сбогомъ, нашъ учителъ драгъ!

Сбогомъ тебе, сграда скъпа,
де се трудихме безъ край;
ахъ, следъ този трудъ усиленъ
какъ се весело играй!

Бориславъ

За учителя

Съ блага, хубава усмивка
идвашъ винаги въвъ класъ,
и безъ отдихъ, безъ почивка
ти се трудишъ все за насъ.

Много мжки ти изпита
да ни сочишъ правий пжтъ,
насъ неукитъ възпита
да обичае трудътъ.

Ний на тебе пѣсни пѣемъ,
учителю кротъкъ благъ,
ний ще помнимъ, доръ живѣемъ,
твоя образъ милъ и драгъ!

*

Дружеството въ с. Гел. Върбовникъ, Дупнишко

Пшеница

(Народно предание)

Сѣлъ единъ селянинъ ходятъ гладни и боси за хлѣбъ
пшеница на нивичката си, уморилъ се и седналъ край синура. по чужди порти . . .

— Дай, Боже, — говори Поседѣлъ старецътъ, почи-
той, — дай Боже плодородие! налъ си и пакъ закрачилъ,
Дано нѣма гладъ тази година, хвърляйки жито въ дѣсно и
лѣво.

та моитѣ малки внучета да не Изведнажъ, той вижда, че